

*In tumulum viri integerrimi Dn. Marci
Hartmanni, &c. Soceri sui dilectissimi.*

SEx decies annos & tres exegerat, urnæ
Marcus ut huic *Hartmann* ossa fovenda dedit;
Ossa animæ reddenda suæ, fruiturâq; cœlis,
Cum novus ille Polus, cum novus Orbis erit.

*In tumulum matronæ honestissimæ
Mariæ; conjugis illius, Socrus suæ
desideratissimæ.*

HÆc Marci Hartmanni sociam tegit urna Mariam,
Quantum in eâ potuit vis violare necis.
Spiritus evasit, superâq; expectat in arce,
Ultima restituat dum sibi membra dies.

M. Wolfg. Seberus.

Continuata dies nostros & funera dici,
Et simul esse, hominum nemo negare potest,
Testis adest etenim nimis experientia verax,
Et nobis clades proxima testis adest,
Non procul hîc ab eo, nec te, *Kelnere*, nec illos,
Qui post te è nostris mortem obiêre, voco,
Tu saltem, *Samuel* fili dilectæ, vocatus
Adsis, nostrorum tu mihi primus eris.

Obijt 17.
Aug. 1612.

Vix

